

tage fejl af, at der var tænkt paa en Nyinddeling paa nøjagtigt det samme Grundlag som den tidligere, det vil sige i Overensstemmelse med det da ogsaa foreliggende Forslag til en Forandring af Grundlovens § 32, og dels blev det omtalt under en Konference, som jeg havde den Ære at have med Udvalget. Jeg gjorde da opmærksom paa, at efter det, jeg havde faaet oplyst fra Statistisk Bureau, vilde der gaa adskillig Tid, inden man der i det hele kom saa vidt med at sortere Materialet og faa opgjort det sogne- eller kommunevis, at man kunde foretage Beregninger med Hensyn til Valgkredsinddelingen, og saa vilde hele den Opgørelse, der skulde foretages i Valglovsforslaget, og hvorved man skulde have talt sammen indenfor hver Valgkreds, igen medføre, at der ikke var nogen større Sandsynlighed for, at Resultatet af denne Opgørelse paa Grundlag af Folketællingen den 1. Februar 1911 kunde komme Udvalget i Hænde saa tidligt, at der vilde kunne komme noget ud af Sagen i den Rigsdagssamling, og da jeg ansaa det for meget ønskeligt, at Lovforslaget kunde komme til Landstinget samtidig med Grundlovsforslaget, for at man kunde se, om det dog var muligt at faa Landstinget til at tage Stilling til Grundlovsændringen, og fordi det med Rette kunde kræve, at Valglovsforslaget kom med, gav jeg Løfte om, at saa snart det lod sig gøre, skulde Statistisk Bureau faa Paalæg om at gaa i Gang med Arbejdet, og hvis det viste sig, at Rigsdagssamlingen trak ud, saa at Arbejdet virkelig kunde benyttes under de videre Forhandlinger, og at Landstinget var villigt til at forhandle baade om Grundlovsændringen og om Valglovsforslaget, skulde det blive stillet til Raadighed, og ellers skulde det selvfølgelig komme ind i det Valglovsforslag, som jeg — og ogsaa Udvalget — gik ud fra vilde blive forelagt af Regeringen ved Begyndelsen af den næste, det vil sige den sidst afsluttede Rigsdagssamling.

Jeg har saaledes været i god Overensstemmelse med Folketingets Udvalg, naar jeg allerede paa et ret tidligt Tidspunkt har anmodet Statistisk Bureau om at gaa i Gang med at undersøge, hvordan det stillede sig med Inddelingen i Valgkredse paa Grundlag af Folketællingen den 1. Februar 1911. Forholdet er da, naar jeg holder mig til Københavns Amt — der skete ogsaa nogle Forandringer andre Steder, baade i selve København og, som det ærede Medlem nævnede, ovre i de om Odense liggende Kredse —, at medens

Gentofte i 1906 havde 23,500 — jeg nævner kun runde Tal —, var Tallet i 1911 28,000, medens Lyngby i 1906 havde 23,600, var Tallet i 1911: 26,000, medens Roskilde i 1906 havde 25,100, var Tallet i 1900: 27,500. Køge var kun gaaet op fra 19,300 til 20,400 og Lejre kun fra 12,100 til 12,300. For samtlige 5 Kredse var Folketallet i 1911: 114,794 eller omtrent 11,000 større end i 1906. Hvis Tilvæksten havde fordelt sig ligelig, var der ingen Grund til at foretage Forandringer, men som Tallene viser, er det langt fra Tilfældet. Medens Lejre og Køge næsten ikke er gaaet op, er Gentofte, til Dels Lyngby og navnlig Roskilde gaaet ret betydeligt frem, siden de Oplysninger blev givne, der stammede fra 1906. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at allerede under Forhandlingerne i 1909—10 om det da foreliggende, af det ærede Medlem fra Langeland fremlagte Lovforslag om Kredsinddelingen var det blevet omtalt, at Lejrekredsen var alt for lille, og det ærede Medlem, som altsaa da var Indenrigsminister, sagde, at hvis man vilde gaa den Vej, han gik ud fra vilde blive antydet — det ærede Medlem sagde det allerede i sin Tale ved første Behandling —, og lægge en hel Del af Roskildekredsen, som allerede da var temmelig stor, den største af samtlige 5 Kredse, til Lejrekredsen, vilde man faa Roskildekredsen liggende som en Enklave inde i Lejrekredsen, fuldstændig omsluttet af Lejrekredsen. Det ærede Medlem sagde udtrykkeligt, at det var dette Hensyn, der havde været det afgørende, naar man havde foreslaaet at lade Lejrekredsen blive ved at bestaa trods dens Lidenhed. Men dette vilde i langt højere Grad have været Tilfældet, hvis man havde bevaret Lejrekredsen og Køgekredsen, idet en stor Del af det, der nu er foreslaaet som Taastrupkredsen — det er en helt ny Kreds, der er kommet ind i det Lovforslag, jeg fremsatte i Landstinget i Fjor —, maatte henlægges dels til Køgekredsen, dels til Lejrekredsen, eller rettere, Køgekredsen fik en hel Del af sine Sogne helt op efter Lyngbykredsen til, ikke at tale om, at Lejrekredsen fik sine helt rundt om Roskilde. Jeg fandt, at det da var rimeligere og for Resten i Overensstemmelse med, hvad Folketinget havde gjort under Lovforslagets Behandling i forrige Samling, at lægge de to Byer sammen til een Kreds og saa tage alt det paa den vestre Side, skal jeg vel sige, og kalde det Lejrekredsen — der er jo ingen Grund til ikke at beholde Navnet, selv om Halvdelen er den tidligere Køgekreds — og lave